

1) § 9 i lov om lån til boligbyggeri m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 298 af 30. juni 1941,

2) § 45 i lov nr. 235 af 30. april 1946 om byggeri med offentlig støtte,

3) § 34 i lov nr. 107 af 14. april 1955 om byggeri med offentlig støtte, og

4) § 50 i lov nr. 356 af 27. december 1958 om boligbyggeri.

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. januar 1971, § 1, nr. 1, dog den og § 1, nr. 32, den 1. juli 1970.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lov om boligbyggeri er senest ændret ved lov nr. 319 af 18. juni 1969.

Om folketingets behandling af loven henvises til:

Folketingsåret 1968-69:

Tillæg A, spalte 2687, Tillæg C, spalte 989.

Fremsættelse spalte 2490, 1. behandling, spalte 3586, Betænkning tillæg B, spalte 2303, 2. behandling spalte 7567, 3. behandling spalte 7789.

Loven er foreslået ændret ved forslag til ændring af lov om boligbyggeri, fremsat den 9. december 1969 som lovforslag nr. 81.

Om folketingets behandling af dette lovforslag henvises til:

Folketingsåret 1969/70:

Tillæg A, spalte 1443. Fremsættelse spalte 1924, 1. behandling, spalte 2503.

Almindelige bemærkninger til nr. 2-5, 7-9, 24 og 27-30.

Med henblik på en normalisering af boligmarkedet blev i 1966-67 vedtaget en række love, herunder om lejevurdering af såvel det almenyttige som det private udlejningsbyggeri, der var taget i brug før 1. januar 1963.

I det private udlejningsbyggeri blev der skabt adgang for udlejerne til at gennemføre årlige lejeforhøjelser, så lejen over en 8-årig periode blev bragt op på vurderingslejen, og således at halvdelen af lejeforhøjelserne blev bundet i Grundejernes Investeringsfond. For det almenyttige byggeris vedkommende blev det bestemt, at 70 pct. af forskellen mellem den ansatte lejeværdi og den pr. 1. april 1967 gældende årlige boligafgift, ligeledes med aftrapning over en 8-årig periode, skulle indbetales som bidrag til Boligselskabernes

Landsbyggefond, der blev oprettet med henblik på at fremme det almenyttige byggeris selvfinansiering.

Disse lejeforhøjelser og kapitalbindinger havde til formål dels at udjævne afstanden mellem lejeniveauet i henholdsvis den eksisterende boligmasse og nybyggeriet dels at øge opsparingen til lettelse for nybyggeriets finansiering.

Siden 1967 har prisudviklingen og dermed lejefastsættelsen i nybyggeriet imidlertid været sådan, at det nu må erkendes, at den tilsigtede udjævning af lejeniveauerne næppe vil blive nået på grundlag af de den gang truffene foranstaltninger. Spørgsmålet om en videreførelse af disse trænger sig derfor på, men her overfor står hensynet til de boligtagere, der har indrettet deres økonomi i tillid til beskyttelse mod yderligere lejeforhøjelser i den 8-årige periode.

Dette hensyn gør sig imidlertid ikke gældende, når talen er om boligskitte, og hvor der tværtimod opstår en uheldig forskelsbehandling af de boligsøgende, der opnår lejlighed i den ældre boligmasse og de boligsøgende, der er henvist til at søge deres boligbehov dækket i nybyggeriet.

Nærværende forslag tager sigte på at mildne denne forskelsbehandling og fremme mulighederne for en bedre ligevægt på boligmarkedet. Samtidig vil forslaget bidrage til at øge opsparingen og dermed mulighederne for det almenyttige byggeris selvfinansiering.

Forslaget går ud på, at der ved et almenyttigt boligselskabs genudlejning den 1. januar 1971 og senere af lejligheder og lokaler, der er taget i brug inden udgangen af 1964, skal ske (yderligere) indbetaling af bidrag til Boligselskabernes Landsbyggefond.

Hvad angår de ældste boliger bemærkes dog, at en del af disse mangler moderne bekvemmeligheder, mens andre af dem har fået sådanne ind-